

opusdei.org

Dr. Ginés Sánchez Hurtado, professor i Dermatologi

“Aldrig förut har jag sett att sådana hudförändringar, vilka alltid växer, skulle ha minskat och försvunnit utan någon behandling.”

2001-12-21

”Yrkesrelaterad kronisk strålningsdermatit uppträder framförallt hos läkare och annan sjukvårdspersonal till följd av att de är tvungna att hålla händerna under

långa stunder mellan apparaten som avger röntgenstrålar och personen som ska röntgas. Denna åkomma förekommer bland kirurger då de bl a åtgärdar frakturer i röntgengennomlysning och bland barnläkare vars händer exponeras då de försöker håller barnet i den mest optimala positionen för att kunna genomföra den önskade röntgenundersökningen, etc.

Strålningen ger i huden upphov till en mängd skador både i dermis och i epidermis. I artärerna uppstår irreversibla skador och samtidigt skadas huden runtomkring så att svettfunktionen förloras, hårstrån lossnar och naglarnas uppbyggnad förändras. Denna påverkan på dermis medför även förändringar i epidermis i vilken hyperkeratos uppstår, dvs förtjockad och förändrad hud. Det bildas sårskorpor på huden och under dessa kan finnas cancerförändringar.

Förändringarna jag beskrivit är ständigt under utveckling och utvecklas alltid till det sämre. Hudskadorna vid kronisk strålningsdermatit utvecklas till precancerösa förändringar och dessa i sin tur till skivepitelcancer som kan ge upphov till dottertumörer.

1986 fick jag tillfälle att träffa dr Nevado tack vare att en hudläkare och kollega presenterade honom för mig. Dr Nevado hade varit patient hos min kollega sedan en tid på grund av de hudförändringar, tecken på kronisk strålningsdermatit, som han kunde uppvisa på bägge händerna, dock mest uttalade på den vänstra. Min kollega tog tillfället i akt och sade mig: ”Skulle inte du vilja vara snäll och undersöka denne kollega?” Jag lade märke till att han hade förändringar som tydde på kronisk strålningsdermatit vilka var i ett avancerat stadium. På vissa ställen fanns tydliga sår och

hyperkeratos som mycket väl kunde vara utväcklad skivepitelcancer.

Åtta eller tio år senare fick jag ånyo tillfälle att träffa dr Nevado igen. Till min förvåning kunde jag då notera att han hade en kronisk strålningsdermatit med atrofisk hud, hyperpigmentering samt hår- och nagelförändringar, men att de mer utvecklade förändringar jag sett åtta till tio år tidigare nu alla hade försvunnit.

Jag lade även märke till att han inte hade några tecken på huden till att ha fått hudtransplantat eller ha genomgått andra ingrepp för att undvika eller avlägsna precancerösa och cancerförändringar, vilka, skulle jag vilja påstå, nog fanns på den skadade huden åtta-tio år tidigare.

Aldrig förut har jag sett att sådana hudförändringar, vilka alltid växer, skulle ha minskat och försvunnit utan någon behandling. Jag iakttog

också att dr Nevado inte hade fått diatermibehandling, då sådan alltid lämnar ärr. Han hade inte heller fått transplanterat för att läka de skador som han tidigare uppvisat utan strålningsdermatiten var kvar, men de kraftiga, långt gångna förändringar han haft existerade inte längre.

Detta var vad som skedde, och jag har beskrivit det så som det var, för att på så sätt kommentera något som för mig är oförklarligt. Varför det skedde så, det vet jag inte, men jag vet att detta är sant.”

Badajoz, 24 november 2000

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://dev.opusdei.org/sv-se/
article/dr-gines-sanchez-hurtado-
professor-i-dermatologi/](https://dev.opusdei.org/sv-se/article/dr-gines-sanchez-hurtado-professor-i-dermatologi/) (2025-08-09)